

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném 6. června 2023 v Brně v senátu složeném z předsedy Mgr. Dušana Beránka a přísedících RNDr. Ludmily Nezhybové a JUDr. Lubomíra Zálešáka

takto:

I

podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se ruší výroky o vině a trestu v rozsudku Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 29/2021-197 z 12. 4. 2021 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 14 To 238/2021-226 z 25. 8. 2021, které se týkají obžalovaného J.F., nar. XXXXX ve XXXXX, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu se rozhoduje takto:

obžalovaný J.F., nar. XXXXX ve XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, okres XXXXX, nyní vykonávající trest odnětí svobody ve Věznici Kuřim,

je vinen, že

1. ve Velkých Opatovicích, okres Blansko, v přesněji nezjištěné době od listopadu 2020 do konce prosince 2020 z dvorku, z domu a z půdy rodinného domu č.p. XXXXX na ulici XXXXX, ve kterém tehdy bydlel u dcery majitele nemovitosti, odcizil úhlovou brusku Makita 125 mm v hodnotě 780 Kč, úhlovou brusku Makita 230 mm v hodnotě 1 920 Kč, dílcové lešení zn. HAKI sestávající z tzv. kostky, 4 ks stojek, 4 ks podélníků a 4 ks příčníků v celkové hodnotě 6 700 Kč, 8 ks stropních stojek zn. PERI PEP v hodnotě 6 500 Kč, 3 ks rolí zateplovací vaty o tloušťce 200 mm v hodnotě 1 800 Kč a pojízdný hydraulický zvedák v hodnotě 2 000 Kč, které prodal za přesně nezjištěnou částku a peníze z prodeje si ponechal. Tak způsobil vlastníku věci L.B., nar. XXXXX, škodu 19 700 Kč,

2. dne 30. 1. 2021 od 18.30 hodin do 20 hodin po předchozí společné domluvě s odsouzeným J.B., nar. XXXXX v Poličce, nejprve montážním klíčem a tyčí společným jednáním poškodili vstupní

dveře do haly v obci Banín č. p. 224, okres Svitavy, a to v oblasti zámku, poté, co se jim vstupní dveře nepodařilo vypáčit, J.F. rozbil skleněnou výplň vedlejšího okna haly, rozbitým oknem oba vnikli do prostoru sociálního zařízení, odkud přešli do dílny, kde vzali kompletní svářečku zn. Kuhlreiber – Kit 225 v hodnotě 20 000 Kč, bourací kladivo zn. Hilti v hodnotě 10 000 Kč, bourací kladivo zn. Hitachi v hodnotě 8 000 Kč, motorovou pilu zn. Husqvarna v hodnotě 2 000 Kč, vakuovou pumpu zn. 2RS-3 v hodnotě 4 500 Kč, brusku zn. Einhel v hodnotě 500 Kč, příklepovou vrtačku zn. Hilti v hodnotě 1 500 Kč a sadu vrtáků k této vrtačce v hodnotě 2 500 Kč a s těmito věcmi z místa odjeli, čímž způsobili na poškozených vstupních dveřích a rozbitém okně J.K., IČ XXXXX, sídlem v XXXXX, škodu 2 380 Kč a na odcizených věcech společnosti JMP STAV s.r.o., IČ 06353401, sídlem v Jedlové 315, škodu 49 000 Kč (tento skutek je převzat z rozsudku Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 29/2021-197 z 12. 4. 2021),

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním,

tím spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a, b) trestního zákoníku, částečně ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku a § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání **8 měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému L.B., jehož osobní údaje jsou vedeny skrytě podle § 55 odst. 1 písm. c) trestního řádu, škodu 19 700 Kč a společně s J.B., nar. XXXXX v XXXXX, poškozené společnosti JMP STAV s.r.o., sídlem v Jedlové 315, IČ 06353401, škodu 16 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození L.B. a společnost JMP STAV s.r.o., sídlem v Jedlové 315, IČ 06353401, odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II

Obžalovaný J.F., nar. XXXXX ve XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, okres XXXXX, nyní vykonávající trest odnětí svobody ve Věznici Kuřim,

je vinen, že

ve Velkých Opatovicích, okres Blansko, 9. 7. 2021 od 23.30 hodin do 1 hodiny 10. 7. 2021 vniknul i přes slovní zákaz poškozeného D.M., nar. XXXXX, kterého rukou odstrčil, aby mu nestál v cestě, do domu, který poškozený obýval v ulici XXXXX, kde v obývacím pokoji fyzicky napadl poškozeného M.P., nar. XXXXX, sedícího na gauči, jehož se nejprve zeptal podrážděným tónem, kde se nachází V.B., nar. XXXXX, která se krátce předtím s obžalovaným J.F. rozešla, a když mu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

M. P. odpověděl, že neví, tak v úmyslu přinutit jej, aby mu sdělil, kde se jmenovaná nachází, obžalovaný opakovaně udeřil M.P. kovovým teleskopickým obuškem do hlavy se slovy, že určitě ví, kde se V.B. nachází. S bitím obžalovaný nepřestal ani tehdy, když poškozený křičel, aby toho nechal. V útoku pokračoval tak, že strhl poškozeného z gauče na podlahu a kopal ho do různých částí těla, bil jej rukama i teleskopickým obuškem. Poté vzal ze stolu mobilní telefon poškozeného M.P. zn. Vodafone Smart Turbo 7 VFD-500, kterým hodil proti zdi, čímž jej rozbil. Opět chtěl po poškozeném M.P. a poté i po D.M., aby mu ukázali, kde se nyní zdržuje V.B.. D.M. z důvodu, aby přiměl obžalovaného k odchodu z domu a zabránil dalšímu bití M.P., ukázal na mapě J.F. místo, kde se V.B. zdržuje a poté nastoupil do osobního automobilu zn. Citroën, registrační značky XXXXX, které řídil F.H., nar. XXXXX, aby obžalovanému ukázal cestu k bydlišti V.B.. Společně odjeli kolem 1 hodiny 10. 7. 2021 do tehdejšího místa bydliště V.B. a J.N. v XXXXX, okres Svitavy, kde se J.F. rozčlil, že V.B. není doma a ve vzteku třikrát nebo čtyřikrát udeřil D.M. teleskopickým kovovým obuškem do lýtky, kolen a loktu. Poté požádal D.M., aby se telefonicky spojil s V.B. anebo s J.N., což D.M. učinil a telefonicky se spojil s J.N., kterého se ptal, kde jsou a kdy přijedou. Když se J.N. zeptal D.M., kde se nachází a s kým tam je, tak obžalovaný J.F. si vzal od poškozeného jeho telefon zn. Xiaomi Mi 10 T šedé barvy a hlasitě do něho zakřičel, ať J.N. dojede, že ho „sejme a zabije“ a následně s telefonem hodil o zem, přičemž se telefon rozbil.

Tímto jednáním obžalovaný způsobil poškozenému M.P. zlomeninu baze prvního článku malíku levé ruky, tržnou ránu v temeni o délce 2 cm, podlitinu ve vlasové části na pravém spánku o velikosti 4 x 4 cm, podlitinu na pravém oku a v jeho okolí, odřeninu uprostřed čela, ulomení poloviny prvního zubu vpravo nahoře, četné podlitiny v oblasti pravého ramena táhnoucí se od vrcholu ramena až na pravý bok k žebrům, podlitinu na horní straně levého ramena u klíční kosti, podlitinu uprostřed levé paže, podlitinu na ploše 10 x 10 cm na levé hýždě, podlitinu na předním pravém stehnu a krvácející ránu o velikosti 1 x 1 cm na pravé holeni. Zároveň obžalovaný způsobil M.P. majetkovou škodu roztržením trička 1 200 Kč a rozbitím mobilního telefonu Vodafone 350 Kč.

Poškozenému D.M. způsobil obžalovaný výše popsáním jednáním krevní podlitinu v oblasti zevní až zadní plochy levého lýtky pod kolenem, krevní podlitinu na zevní ploše přechodu pravého kolena a lýtky a krevní podlitinu na zevní ploše levé paže nad loktem. Zároveň obžalovaný způsobil D.M. majetkovou škodu poškozením mobilního telefonu Xiaomi 9 380 Kč.

Poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky způsobil obžalovaný majetkovou škodu v souvislosti s vynaložením nákladů za ošetření zranění M.P. 2 497 Kč.

Popsaným fyzickým útokem na M.P. mohl obžalovaný vzhledem k charakteru použitého nástroje (kovového teleskopického obušku), směru a intenzitě útoku vedeného na hlavu a hrudník, způsobit vážné poranění životně důležitého orgánu (mozku), a to vpáčené zlomeniny či zlomeniny kostí klenby lebni, nitrolební krvácení, zhmoždění mozku a otok mozku, která mohla ohrozit život poškozeného, rovněž mohlo dojít u poškozeného ke vzniku středně těžkých poranění v podobě zlomenin obličejových kostí, poranění oka, ke zlomeninám žeber či poranění nitrohrudních orgánů, zejména plic a dále ke zlomeninám kostí v oblasti paží i nohou, například kostí předloktí,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného násilím bude nutit, aby něco konal, spáchá takový čin se zbraní a způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví, přičemž tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

pokus zvláště závažného zločinu vydírání podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a za to,

jakož i za souběžný přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 40/2022-88 dne 21. 3. 2022, který téhož dne nabyl právní moci,

se odsuzuje

podle § 175 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznic **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 40/2022-88 z 21. 3. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky sídlem v Praze 3, Orlická 4/2020, IČ 41197518, škodu 2 497 Kč,

- D.M., nar. XXXXX v XXXXX, trvalého pobytu ve XXXXX, okres XXXXX, škodu 9 380 Kč,

- M.P., nar. XXXXX v XXXXX, trvalého pobytu ve XXXXX, okres XXXXX, nyní bytem ve XXXXX, škodu 1 550 Kč.

III

Obžalovaný J.F., nar. XXXXX ve XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, okres XXXXX, nyní vykonávající trest odnětí svobody ve Věznici Kuřim,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 1KZV 4/2022 za skutek popsany v bodu 3 obžaloby spočívající v tom, že v období od listopadu 2020 do 22. 11. 2021 zejména ve Velkých Opatovicích a v Letovicích, kde v uvedeném období žil ve společném obydlí s poškozenou V.B., nar. XXXXX, která byla jeho družkou od října 2020 až do 22. 11. 2021, s výjimkou části měsíce července a září 2021, kdy spolu z důvodu rozchodu dočasně nežili, průběžně opakovaně týral poškozenou V.B., kdy toto činil nejprve v rodinném domě jejího nevlastního otce ve XXXXX, XXXXX, kde s ní v období od října 2020 do začátku ledna 2021 tehdy společně bydlel a kde ji od listopadu 2020 s pravidelností 1x do týdne po vzájemných hádkách fyzicky napadal, a to tak, že ji udeřil opakovaně otevřenou dlaní do obličeje, zakazoval jí ze žárlivosti kamarády a chodit pracovat za bar, spálil jí v kamnech dvě trička zn. Lata Gang v celkové hodnotě 320 Kč z důvodu, že je v minulosti dostala od bývalého partnera, přičemž jeho agrese se vůči poškozené stupňovala, a to zejména poté, co se společně ze zmíněného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

rodinného domu přestěhovali dne 6. 1. 2021 do pronajatého bytu v Letovicích, v ul. XXXXX, kde bydleli až do května 2021, přičemž agrese J.F. vůči poškozené spočívala v tom, že nyní ji bil do těla a do obličeje i pěstmi s pravidelností 2x až 3x do týdne, minimálně v jednom případě ji i škrtil rukama a zbil pěstmi natolik surově, že poškozená nebyla schopná z bytu odejít po nohou, ale odplazila se před dveře bytu, kdy k těmto útokům docházelo zejména v místě jejich bydliště opět po partnerské hádce anebo z důvodu podnapilosti J.F., přičemž v jednom případě došlo ke zbití poškozené i mimo bydliště, a to na jaře 2021 v blíže nespecifikované chatě v obci Tvarožná Lhota, kde po hádce poškozenou zbil a poté jí uřezal nožem 30 cm vlasů, které měla sepnuty do culíku, následně, když se s ním poškozená začátkem července 2021 v době jejich společného bydlení na chatě otce J.F. v obci Rudná rozešla, tak jí J.F. nejprve v bydlišti jeho otce v obci XXXXX, kde byli tehdy oba na návštěvě, úmyslně rozbil její mobilní telefon zn. Samsung A40, světle modré barvy v hodnotě 4.000 Kč tím způsobem, že s ním hodil o zem z důvodu, že si na něm poškozená tehdy psala se svým kamarádem J.N., kterého žádala, aby ji z chaty v Rudné odvezl a následně poškozenou na chatce v Rudné zbil pěstmi do obličeje, a když poškozená i přesto trvala na jejich rozchodu, tak nejprve ji prosil, aby s ním zůstala a poté ji opět fyzicky napadl, kdy ji udeřil opakovaně pěstí do obličeje a poté vytrhl prodlužovací šňůru ze zásuvky u lednice, povalil poškozenou na zem a přitiskl jí šňůru ke krku, kdy jí na krk i tlačil a říkal, že pokud se s ním rozejde, že zabije ji i sebe a nechal toho až v momentě, kdy jej poškozená prosila, ať toho nechá, že nemůže dýchat, přitom jej v obraně bodnula vidličkou do ruky, následně z chaty jmenovaná odešla s J.N., který pro ni přijel a když se k J.F. na přelomu měsíce července až srpna 2021 opět vrátila, a když začali opět společně žít, nejprve na chatě u otce v Rudné, následně u R.I., nar. XXXXX, v XXXXX, poté u B.A., nar. XXXXX, v XXXXX, tak bití ze strany J.F. pokračovalo, kdy ji opět s pravidelností cca 1x do týdne napadal bitím pěstmi do obličeje a do těla, až poškozená krvácela z nosu a měla hematomy v obličeji, kdy bití poškozené ustalo až rozchodem s J.F., spojeným s jeho nástupem do výkonu trestu odnětí svobody, ke kterému došlo dne 22. 11. 2021, čímž způsobil poškozené hematomy na těle a v obličeji, se kterými se jmenovaná nikdy nenechala ošetřit v žádném zdravotnickém zařízení, a které maskovala zakrývacím krémem a dále jí způsobil majetkovou škodu v celkové výši 4.320 Kč,

v němž je spatřován přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

Výrok I

1. Posuzovaná trestná činnost J.F., kterou ho soud shledal vinným, se dělí do dvou období. Jejich předělem je den 12. 4. 2021, kdy byl vyhlášen ve výroku citovaný rozsudek Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 29/2021-197. Do tohoto prvního období náleží skutek popsáný ve výroku v bodu I. 1. (v obžalobě popsán pod bodem 2). Soud ho pokládá za jeden ze dvou dílčích útoků jediného pokračujícího trestného činu krádeže podle § 205 trestního zákoníku, přičemž druhý dílčí útok tvoří skutek popsáný ve výroku v bodu I. 2. Za tento druhý dílčí útok byl obžalovaný původně odsouzen již citovaným rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách. Podrobnosti budou odůvodněny níže.

2. Je nesporným faktem, že obžalovaný a svědkyně V.B. tvořili pár, jejich vztah, který byl i vztahem intimním, trval od počátku října 2020 asi necelý rok. Poznali se na sociálních sítích. Záhy od jejich prvního setkání spolu začali i bydlet – zpočátku v domě ve Velkých Opatovicích, který po rozvodu matky V.B. s L.B. připadl jejímu otčímovi (L.B.). Uvedené vyplývá z výpovědi obžalovaného, svědků V.B., P.Š. (matky V.B.), L.B., R.M..

3. **Obžalovaný J.F.** popřel, že by se dopustil krádeže věcí tak, jak mu je kladeno za vinu. Připustil, že některé z věcí (*tyto věci jsou vyjmenovány v popisu skutku ve výroku rozsudku*) prodal, avšak stalo se tak na popud V.B.. Podle obžalovaného totiž V. i její matka P.Š. trpěly nedostatkem peněz. Obžalovaný byl v té době zaměstnán, měl výděvky, podporoval je, ale i tak ho V.B. požádala, aby prodal některé věci, které se v domě nacházely. Podle obžalovaného o tom věděla i P.Š., což mu tehdy na jeho dotaz V.B. potvrdila. V. ho vyzvala, aby se pokusil prodat věci, které se nacházely na dvoře domu pod příjezdovou klenbou a věci z půdy, které jsou vlastnictvím její matky. S V.B. se bavil o tom, komu dům patří, od ní se dozvěděl, že dům patří jejímu otčímovi, její matka byla „vyplacena“ tak, jak se spolu domluvili při vypořádání společného jmění manželů. Tedy obžalovaný na prosbu V.B. a také z důvodu své tehdejší velké zamilovanosti do ní, a tudíž snahy jí pomoci, prodal jí uvedené věci svým známým V. Š. a J.B., kteří si pro ně přijeli do Velkých Opatovic. Peníze však převzala do svých rukou V.B..

4. Proti obžalovanému svědčí **V.B.**. Vypověděla, že prodej věcí jejího otčima jí navrhl obžalovaný, ona tomu zpočátku nebránila. Chyběly jim tehdy peníze, obžalovaný to řešil tímto způsobem. Obžalovaného tehdy „zaslepeně“ milovala, a tak jí bylo jedno, že prodává věci, které patří jejímu otčímovi. Doufala, že otčím na ztrátu svých věcí nepřijde. O tom, které věci obžalovaný prodával, se dozvěděla od svého otčima, který za ní přišel se sdělením, že se mu ztrácejí jeho věci. Když se zeptala obžalovaného, nejdříve jí tajil, že nějaké věci prodává, ale postupně „to z něho začalo vycházet“, že dost věcí odcizil. Když otec zjistil, že se mu ztrácejí věci, svědkyně mu přiznala, co se s nimi stalo a tím tato činnost přestala. S obžalovaným se bavila o tom, že věci patří jejímu otčímovi, ptal se jí na to, řekla mu to. Kolik peněz obžalovaný prodejem věci utržil, svědkyně neví.

5. **Svědék J.B.** byl vyslechnut v přípravném řízení, protokoly o jeho výpovědi (listy č. 169-171 a 532-533) byly v hlavním líčení se souhlasem stran přečteny. Svědek řekl, že jednou navštívil obžalovaného v jeho tehdejší bydlišti ve Velkých Opatovicích, přijel tam na výzvu V.B., která po něm žádala, aby jí přivezl antidepresiva. V.B. mu nabídla, ať se porozhlédne po dvorku a kdyby něco chtěl, může si to koupit. Vybral si tehdy roxory (*betonářské výztužné ocelové tyče, pozn. soudu*) a brutar (*ohříváč vody o větším objemu, popř. též kotel pro vaření krmiva pro dobytek a jiná hospodářská zvířata, pozn. soudu*). Za tyto věci zaplatil V.B. 700 Kč. Tehdy ho do Velkých Opatovic vezl autem V.Š..

6. **Svědék V.Š.** byl vyslechnut v přípravném řízení, protokol o jeho výpovědi (listy č. 166-167) byl v hlavním líčení se souhlasem stran přečten. V.Š. potvrdil svědectví J.B..

7. **Svědkyně P.Š.** byla vyslechnuta v přípravném řízení, protokol o její výpovědi (listy č. 161-164) byl v hlavním líčení přečten. P.Š. je matka V.B.. O tom, že se v domě ve Velkých Opatovicích ztrácejí věci, které byly vlastnictvím jejího bývalého manžela L.B., se dozvěděla právě od svého bývalého manžela. V téže době si povšimla, že obžalovaný „je při penězích“, ačkoliv podle ní nikde nepracoval. Podezírala právě obžalovaného, že věci jejího manžela bere, už proto, že na pozemku byli hlídací psi – dogy, těžko by se někdo cizí na pozemek odvážil. Obžalovaného se i přímo zeptala, on však popřel, že by nějaké věci vzal. Ptala se i dcery V., ta

se obžalovaného zastávala, teprve po rozchodu s obžalovaným jí dcera řekla, že věci bral a prodával obžalovaný.

8. **Svědék L.B.** byl rovněž vyslechnut v přípravném řízení, protokoly o jeho výpovědích (listy č. 61-62, 63-65, 515-516) byly v hlavním líčení přečteny. L.B. je otčímem V.B., je bývalým manželem její matky P.Š.. Svědek ve svých nemovitostech nebydlel asi od poloviny června 2020, na sklonku toho roku zjistil, že se některé jeho věci ztrácejí, proto na přelomu roků 2020/2021 zbytek svých věcí z nemovitosti odvezl, jednalo se tedy především o věci užívané v zemědělství. Svědek uvedl věci, které začal postrádat v době, kdy v tehdejší jeho nemovitosti ve Velkých Opatovicích bydlel obžalovaný s nevlastní dcerou svědka a jeho bývalou manželkou. Řekl, že věci se mu ztrácely postupně, nejdříve zjistil ztrátu dvou úhlových brusek a svářecího invertoru, v tu dobu některé další věci, které později také postrádal, ještě v inkriminovaném místě byly. Ptal se na osud svých věcí jak V., tak své bývalé manželky, tak i obžalovaného, zprvu však ztrátu věcí „házeli jeden na druhého“, teprve později, po prvním rozchodu V. s obžalovaným mu nevlastní dcera řekla, že věci vzal obžalovaný. Řekla mu, že o tomto počínání obžalovaného věděla, ale nepotvrdila, že by s tím ona samotná „měla něco společného“. Tvrzení svědka, že ztrátu věcí nejdříve tehdejší obyvatelé jeho domu „házeli jeden na druhého“ však sám svědek v tomtéž výsledku relativizoval sdělením, že obžalovaného se na ztrátu věcí nikdy osobně konkrétně neptal, jeho otázky v tomto směru padaly obecně k obžalovanému i jeho nevlastní dceři, neboť vždy byli oba současně přítomni, přičemž obžalovaný mu nikdy neodpověděl a V. zpočátku vždy popírala, že by o ztrátě věcí něco věděla.

9. Nutno dodat, že věci, jejichž „nákup“ od V.B. svědci B. a Š. potvrdili, tj. roxory a brutar (viz v podrobnostech odstavec 5 odůvodnění), uvedl L.B. jako ztracené (odcizené) až 10. 8. 2022, kdy tuto skutečnost telefonicky sdělil policistovi (viz úřední záznam na listu č. 66), tyto věci nejsou uvedeny ani v usnesení o zahájení trestního stíhání za tento skutek z 24. 11. 2021 (listy č. 6-8) a do výčtu odcizených věcí byly zahrnuty policistou až v návrhu na podání obžaloby (list č. 625 verte).

10. Výpovědi všech výše jmenovaných osob, tedy obžalovaného a svědků, nepřinášejí jednoznačně přesvědčivé poznání, že obžalovaný odcizil všechny věci, jak mu je kladeno za vinu, tím méně poznání, jaký je osud každé jednotlivé věci, jejíž odcizení klade státní zástupce obžalovanému za vinu. Obžalovaný má právo se hájit způsobem, který uzná za vhodný. Nepopírá, že některé z věcí skutečně prodal, stalo se tak podle něj na výslovné přání jeho tehdejší družky V.B. s vědomím její matky P.Š.. Obžalovaný byl přesvědčen, že prodává věci ve vlastnictví P.Š.. Tuto jeho obhajobu však nepotvrzuje ani V.B., ani P.Š.. Ani svědci B. a Š. nepotvrzují obhajobu obžalovaného, že právě oni, přesněji řečeno J.B., odkoupili tyto věci. J.B. udává nákup toliko roxorů a brutaru, avšak toliko z popudu V.B., jíž také J.B. zaplatil. Soud přistupuje velice obezřetně ke svědectví V.B., neboť svědkyně příznává, že jejich soužití s obžalovaným bylo velice problematické, ona sama také vyvolávala spory a napadala, a to i fyzicky, obžalovaného, jak bude podrobněji popsáno v odůvodnění zprošťující části rozsudku. Příznává, že za dobu soužití s obžalovaným velmi intenzivně pili alkohol („*pětkrát týdně do opilosti*“). V době, kdy na ztrátu svých věcí přišel jejich vlastník L.B., se svědkyně před ním i před svou matkou obžalovaného zastávala, teprve po rozpadu jejich vztahu tvrdila jednoznačně před svými blízkými, že věci vzal obžalovaný. Nelze s ohledem na nikoliv spořádaný život, který V.B. vedla, kdy intenzivně pila alkohol, nikde nepracovala, pouze sporadicky po brigádách, v domě jejího otčima se v inkriminovanou dobu podle S.B. scházela sebranka konzumující nadměrně alkohol a drogy, přinejmenším marihuanu, ji pokládat za jednoznačně důvěryhodného svědka. Nelze také zcela odmítnout úvahy, zda se sama na zpeněžení věcí nepodílela, jak tvrdí obžalovaný a přinejmenším stran roxorů a brutaru potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

i svědek J.B.. Nicméně její otčím L.B. ji stále považuje za osobu blízkou, žil s ní od jejího věku 2 let a 6 měsíců a nedal souhlas s jejím případným trestním stíháním.

11. Soud pokládá s ohledem na výše uvedené za nepochybné, že obžalovaný o své vůli prodal věci ve vlastnictví S.B., a to úhlovou brusku Makita 125 mm (*v hodnotě 780 Kč*), úhlovou brusku Makita 230 mm (*v hodnotě 1 920 Kč*), dílcové lešení zn. HAKI sestávající z tzv. kostky, 4 ks stojek, 4 ks podélníků a 4 ks příčníků (*v celkové hodnotě 6 700 Kč*), 8 ks stropních stojek zn. PERI PEP (*v hodnotě 6 500 Kč*), 3 ks rolí zateplovací vaty o tloušťce 200 mm (*v hodnotě 1 800 Kč*) a pojízdný hydraulický zvedák (*v hodnotě 2 000 Kč*). Prodej těchto věcí přiznal v hlavním líčení (viz list č. 656). Zásadní otázkou je, zda tak činil v dobré víře, že věci prodává se svolením jejich vlastníka. Soud dospěl k závěru, že nikoliv. Podle tvrzení obžalovaného mělo jít o věci ve vlastnictví P.Š., což mu měla povědět V.B., dokonce i prodej věcí se měl dít s vědomím a souhlasem P.Š., o čemž ho měla také ubezpečit V.B.. Obžalovaný se hájí, že se zajímal o to, komu věci v domě patří. Jestliže mu V.B. řekla, že jde o věci její matky, které matce po rozvodu připadly do vlastnictví, mohl a měl se obžalovaný zeptat přímo P.Š., která v tomtéž domě bydlela také [současně s obžalovaným a V.B. sice jenom nějakou dobu, později se odstěhovala i se synem T. (v polovině listopadu 2020)] a ověřit si tak pravdivost tvrzení V.B.. Zejména se však obžalovaný měl a mohl zajímat o skutečný stav věcí, pokud jde o jejich vlastnictví, L.B., majitele domu, který v tomto domě sice nebydlel, ale občas do něj přicházel, aby poklidil hospodářská zvířata, která zde choval. Navíc, svědek L.B. řekl, že před nevlastní dcerou a současně přítomným obžalovaným ptal, co se stalo s jeho věcmi, na což mu vždycky odpovídala V.B. v tom smyslu, že jí o tom není nic známo, přičemž obžalovaný nikdy na tyto otázky neodpověděl. Z těchto dotazů svědka tak obžalovaný mohl a měl poznat, že věci nepatří P.Š., ale právě L.B.. Tedy soud odmítá obhajobu obžalovaného spočívající v tom, že věci uvedené v popisu skutku v bodu I 1. prodal v dobré víře, že se tak děje se souhlasem jejich vlastníka. Ohledně zbylých věcí, jejichž odcizení klade státní zástupce také obžalovanému za vinu, se nepodařilo bez důvodných pochybností objasnit jejich osud. Policisté po nich bezvysledně pátrali v bazarech a zastavárnách a výkupnách surovin v obvodech policejních oddělení v Moravské Třebové (**úřední záznam** list č. 549), v Letovicích (**úřední záznam** list č. 550), ve Svitavách (**úřední záznam** list č. 551), dále **úřední záznam** (list č. 552) o pátrání mezi vytipovanými osobami. Ano, mohly také ony být obžalovaným odcizeny a prodány, avšak bez důvodných pochybností takový závěr nelze učinit. S ohledem na neutěšené poměry panující v soužití obžalovaného s V.B. nelze vyloučit jako možnou například i tu variantu, že tyto věci mohla o své vůli prodat právě V.B., jako se tomu stalo v případě zmíněných roxorů a brutaru. Zmocnit se těchto věcí mohla i jiná osoba. Všechny věci, jejichž prodej obžalovaný nepotvrdil, tak soud vypustil z popisu skutku.

12. Hodnotu odcizených věcí (19 700 Kč) zjistil soud na základě **odborného vyjádření** (list č. 276). Z **protokolu o ohledání místa činu** a při něm pořizených **fotografií** (listy č. 540-545) zjistil soud, jak vypadá místo činu. Zejména věci uložené na půdě objektu jsou zachyceny ve velkém nepořádku, do značné míry volně poházené, také věci umístěné na dvoře nejsou uklizeny. Nic bližšího k možnému pachateli však z těchto důkazů neplyne, nebyly zde zajištěny žádné kriminalisticky využitelné stopy.

13. Jak soud uvedl v odstavci 11 odůvodnění, pokládá obžalovaným přiznaný prodej uvedených věcí za svévolný, bez souhlasu oprávněného vlastníka, za učiněný nikoliv v dobré víře. Proto soud tento skutek považuje za dílčí útok pokračujícího přechinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a, b) trestního zákoníku. Jak už je uvedeno v odstavci 1 odůvodnění, druhý dílčí útok tvoří skutek popsáný ve výroku v bodu I. 2. rozsudku, za který byl obžalovaný původně odsouzen již citovaným rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 29/2021-197 dne 12. 4. 2021. O tzv. pokračování v trestném činu jde ve smyslu § 116 trestního zákoníku tehdy, jestliže jednotlivé dílčí útoky jednání pachatele jsou vedeny jednotným záměrem, naplňují, byť i v souhrnu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Jednotný záměr obžalovaného shledává soud v obohacení na úkor oprávněných vlastníků věcí, ať už o tyto věci jako takové, či spíše o zisk plynoucí z jejich zpeněžení. Oba dílčí útoky jsou spojeny blízkou časovou souvislostí, první z nich byl spáchán od listopadu 2020 do konce prosince 2020, druhý dílčí útok byl spáchán 30. 1. 2021, tedy pouhý měsíc po spáchání prvního dílčího útoku. Oba dílčí útoky jsou si podobny i druhem odcizených věcí, v obou případech se jedná mimo jiné o elektrická nářadí. Při pokračování v trestné činu se výše škod způsobených jednotlivými dílčími útoky sčítají, v posuzovaném případě dosáhla škoda výše 68 700 Kč (prvním dílčím útokem krádeží způsobená škoda ve výši 19 700 Kč, druhým dílčím útokem krádeží způsobená škoda 49 000 Kč). Z hlediska kategorií škod podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku ve spojitosti s § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jde o tzv. škodu nikoliv nepatrnou, neboť u trestného činu krádeže je přísněji trestná až tzv. větší škoda (od 100 000 Kč), tímto je tedy odůvodněna kvalifikace skutku podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Druhý dílčí útok byl spáchán vloupáním, protože pachatelé tohoto dílčího útoku se nejdříve pokusili vypáčit dveře do průmyslové haly, do níž nakonec vnikli po rozbití skleněné výplně okna sociálního zařízení. Vloupáním se podle § 121 rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru mimo jiné překonáním jisticí překážky s použitím síly. Tato skutečnost odůvodňuje hodnocení skutku také podle písmena b) odstavce 1 § 205 trestního zákoníku.

14. Obžalovaný se uvedeného trestného činu dopustil bez jakýchkoliv pochybností v úmyslu přímém, jak je definován v § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný se chtěl obohatit na úkor cizího majetku i pomocí trestného činu, věděl, že se zmocňuje neoprávněně cizího majetku. Obžalovaný tak porušil společenský zájem na ochraně vlastnictví, který je chráněn také prostředky trestního práva České republiky.

15. Jelikož podle české teorie trestního práva tvoří dílčí útoky jediný pokračující trestný čin, musí o něm být rozhodnuto jediným rozhodnutím. Proto soud postupoval podle § 45 trestního zákoníku a uložil obžalovanému tzv. společný trest. Jde o situaci, kdy soud odsuzuje pachatele za dílčí útok pokračujícího trestného činu, za jehož jiný dílčí útoky již byl pachatel pravomocně odsouzen. Proto soud musel zrušit v původním rozsudku Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 29/2021-197 z 12. 4. 2021 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 14 To 238/2021-226 z 25. 8. 2021 výroky o vině a trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku (což znamená, že dílčí útok z původního rozsudku soud toliko převezme do svého nového rozsudku, dokazování o něm již neprovádí) rozhodne o vině a společném trestu, který nesmí být mírnější než trest, který byl pachateli uložen rozsudkem původním. Podrobnosti o původním odsouzení J.F. zjistil přímo z **trestního spisu Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 1 T 29/2021**. Citovanými rozhodnutími soudů I. a II. stupně byl J.F. odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále bylo rozhodnuto o povinnosti k náhradě škody společnosti JMP STAV s.r.o.

16. Obžalovanému hrozil podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku společný trest odnětí svobody až na 2 roky. Ve smyslu § 39 trestního zákoníku soud při stanovení trestu přihlédl v prvé řadě k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Primárním účelem trestu je jeho přiměřenost tomu trestnému činu, který pachatel spáchal. Jelikož původním rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců a společný trest, jak už bylo uvedeno, nesmí být mírnější, je dáno, že soud zvažoval pouze délku nepodmíněného trestu odnětí svobody, který obžalovanému vyměří. Trest je ukládán za majetkový trestný čin, tedy za trestný čin, který je řazen až v Hlavě V zvláštní části trestního zákoníku. Jde tedy o trestnou činnost v zásadě menší společenské škodlivosti a závažnosti, než jakou mají trestné

činy zařazené v předchozích hlavách zvláštní části trestního zákoníku (tedy trestné činy proti životu a zdraví, trestné činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství, trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti a trestné činy proti rodině a dětem). Výše způsobené škody není příliš vysoká, ač na druhou stranu téměř sedminásobně převyšuje spodní hranici škody nikoliv nepatrné (tj. částku 10 000 Kč ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku), v čemž je nutno spatřovat přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. k) trestního zákoníku (způsobení vyšší škody). Dále obžalovanému přitěžovala ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku jeho trestní minulost, protože byl již dvakrát odsouzen za trestné činy, jak soud zjistil z **opisu z evidence rejstříku trestů** obžalovaného (listy č. 682-683). Soud přihlédl ke dvěma dřívějším odsouzením obžalovaného Okresním soudem ve Svitavách, kdy v říjnu 2018 byl ve věci sp. zn. 1 T 163/2018 odsouzen za přečiny úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku a podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, v prosinci 2020 byl ve věci sp. zn. 2 T 258/2020 odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. V obou případech mu byly uloženy tresty alternativní, nespojené bezprostředně se ztrátou svobody, a to trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu a trest obecně prospěšných prací (vedle pak také trest zákazu činností spočívající v zákazu řízení motorových vozidel), nicméně, bohužel, s ohledem na chování obžalovaného po těchto odsouzeních mu byl nařízen výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody a nevykonaný zbytek trestu obecně prospěšných prací mu byl přeměněn na trest odnětí svobody v trvání 246 dnů. Soud neshledal u obžalovaného polehčující okolnost – sice ho uznal vinným pouze v rozsahu jeho přiznání k prodeji uvedených věcí, ovšem nejednalo se o přiznání k trestné činnosti, obžalovaný se hájil tím, že šlo o obyčejný prodej v dobré víře. Z uvedeného také plyne, že dosavadní život obžalovaného rozhodně nebyl sporádaný, nešlo o život řádného člověka. Nejen, že páchal trestnou činností, ale také nadměrně a často pil alkoholické nápoje. Při navýšení původního šestiměsíčního trestu o 2 další měsíce soud vyšel zejména z porovnání výše škod, kterou způsobil jednotlivými dílčími útoky. Jestliže za původně způsobenou škodu 49 000 Kč mu byl uložen šestiměsíční trest, pak za škodu 19 700 Kč způsobenou nyní posuzovaným dílčím útokem, která tvoří asi 40 % původní škody, pokládá soud navýšení trestu o 2 měsíce (tedy o 30 %) za dostatečné a přiměřené, a to i vzhledem k uvedeným přitěžujícím okolnostem a absenci okolností polehčujících. Přitěžujícím okolnostem a absenci okolností polehčujících. Takto vyměřený trest odpovídá také zásadě přiměřenosti trestních sankcí, kdy podle § 38 odst. 2 trestního zákoníku nesmí být pachateli uložena trestní sankce citelnější, pokud postačí sankce pachatele méně postihující. U majetkové trestné činnosti s nevysokou škodu, zvláště, přihlédneme-li k vysoké inflaci sužující naši zemi v poslední době, jde o dostatečné navýšení původního trestu.

17. Protože u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, byl pro výkon společného trestu zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

18. Soud rozhodl také o náhradě škody. V tomto trestním řízení ji vůči obžalovanému uplatnil L.B., který požadoval náhradu majetkové škody 78 200 Kč (list č. 69). Soud mu proti obžalovanému přiznal nárok na náhradu škody toliko 19 700 Kč, tedy ve výši, která byla před soudem nesporně prokázána. Obžalovaný je povinen ve smyslu § 2894 odst. 1 občanského zákoníku nahradit škodu (újmou na jmění). Podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Ve smyslu § 2900 občanského zákoníku, který zakotvuje princip prevence, platí, že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Nárok L.B. je v této výši oprávněný. Hodnotu odcizených věcí soud stanovil na podkladě odborného vyjádření (list č. 276 spisu). K tomu soud dodává, že podle § 137 trestního zákoníku se při stanovení výše škody vychází z ceny, za kterou se věc, která byla

předmětem útoku, v době a v místě činu obvykle prodává. Nelze-li takto výši škody zjistit, vychází se z účelně vynaložených nákladů na obstarání stejné nebo obdobné věci nebo v uvedení věci v předešlý stav. Ve zbytku požadovaného nároku na náhradu škody soud musel L.B. odkázat na případné občanskoprávní řízení, které může proti obžalovanému vyvolat soukromou žalobou u civilního soudu, pokud bude na vyšší náhradě škody trvat.

19. Pokud jde o výrok o náhradě škody týkající se společnosti JMP STAV s.r.o., soud tento výrok pouze převzal z původního rozsudku Okresního soudu ve Svitavách, neboť v důsledku uložení společného trestu byl v původním rozsudku zrušen vedle výroků o vině a trestu také navazující výrok o náhradě škody. Jelikož soud je vázán skutkovými zjištěními z původního rozsudku, nemůže jinak rozhodnout ani o navazujícím výroku o náhradě škody, než jak o něm rozhodl příslušný soud v původním řízení.

Výrok II

20. **Obžalovaný J.F.** ke skutku v bodu II výroku rozsudku (v obžalobě popsaném v bodu 1) přiznal, že D.M. i M.P. surově napadl, čehož nyní lituje. Teleskopickým obuškem však napadl jenom D.M., nikoliv M.P.. Obžalovaný vysvětlil, že k domu D.M. ve Velkých Opatovicích přijel s F.H. a S.K., chtěl si od D.M. koupit pervitin. Pervitin koupil a užil jej v autě před domem. Pervitin však nebyl kvalitní, dostal záchvat vzteku, šel ke dveřím a bouchal na ně. D.M. mu otevřel, pozval ho dál. Dohadovali se chvíli, obžalovaný se ptal, kde je P., protože ví, že pervitin shání právě P., proto chtěl mluvit hlavně s ním. M. mu řekl, že dovnitř chodit nemá, ale že P. je v obýváku. Obžalovaný šel za P., chvíli se dohadovali a potom na něho zaútočil, a to pěstmi i kopy, když byl na pohovce, shodil ho na podlahu a dál jej bil, snad do všech částí těla. Viděl téci krev P. z hlavy, na chvíli přestal, pak zase pokračoval. Poté šel k M. a chtěl po něm, aby mu řekl, kde je V.B., protože si říkal, že určitě pervitin dal i jí a tak ji chtěl zkontrolovat. Vadilo mu, že se V. pohybuje ve špatné feťácké společnosti. Měla už dříve velký problém s drogami, vadilo mu to, chodili dříve spolu. P. mu to však nebyl schopn říct, proto chtěl tuto informaci o pobytu V. po M.. M. mu řekl, že V. je v Bělé u Jevíčka u J.N.. Obžalovaný chtěl po M. následně, aby mu to místo ukázal, ale nikoliv jenom na mapě, ale aby mu ukázal cestu, aby jel do Bělé u Jevíčka s obžalovaným. M. s tím dobrovolně souhlasil. Když přijeli do Bělé u Jevíčka, dům, kde měla V. být, byl potměný. Proto chtěl, aby M. zatelefonoval N., kde jsou i s V.. M. telefonoval, v telefonu bylo ticho, obžalovaný proto do telefonu zakřičel na N., ať přijede, že ho zbije, pak telefonem hodil o zem a M. praštil, párkrát kopl do nohou a přetáhl teleskopickým obuškem (dvě tři rány do rukou, ramen a nohou), nasedl do auta a odjel pryč.

21. **Svědék D.M.** v hlavním líčení řekl, že obžalovaný přijel asi ve 23 hodin, hledal V.B., ta už u něj ale dávno nebyla, už odjela. Když obžalovaný zjistil, že je u M. doma i P., nastal problém, myslel si totiž, že P. dal V. nějaké drogy, měl na P. pifku, ani se neptal a šel za P. a začal ho mlátit. Svědkovi řekl, ať se do toho nemontuje, že s ním problém nemá, jeho zbít nechce. Svědek M. se do fyzické potyčky nepletl. Poté odjel společně s obžalovaným do Bělé u Jevíčka – svědek totiž neviděl jiný způsob, jak dostat obžalovaného z domu od P.a, než, že pojedou spolu s obžalovaným hledat V.. Věděl, kde se V.B. má nacházet. Nechtěl, aby obžalovaný šel do jeho domu „udělat tohle“. Už si přesně nepamatoval, jestli obžalovanému dovolil vstoupit do domu. Nicméně, jakmile obžalovaný slyšel o P., odstrčil D.M. a šel dál, do domu vstoupil před D.M., do domu vešel i kamarád obžalovaného, který s ním přijel v autě. Svědek M. obžalovaného vyzýval, aby odešel. Obžalovaný toho nedbal a hned mlátil M.P. teleskopickým obuškem. Svědek i kamarád obžalovaného ho uklidňovali, navrhovali mu, že najdou V.. Svědek se bál zasáhnout fyzicky, aby taky nebyl bit. Poté, co svědek vznesl návrh na cestu za V. a obžalovaný ho přijal, jeli do Bělé u Jevíčka, v autě jich cestovalo pět mužů, svědek znal toliko obžalovaného, cestoval s ním také muž, který společně s obžalovaným vstoupil do svědkova Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

domu. V Bělé však nikdo nereagoval na zvonění, obžalovaný chtěl, aby svědek M. šel dovnitř, aby otevřel dveře, čemuž však svědek nechtěl vyhovět. Poté obžalovaný žádal svědku M., aby telefonoval buď V.B. nebo J.N.. Svědek si už přesně nepamatoval, nicméně připustil, že hovor se podařilo navázat, zda s V. nebo s J.N., to už nevěděl, zjistil, že V.B. a J.N. nejsou v domě přítomni, načež mu obžalovaný vzal telefon a „švihl“ s ním o zeď, čímž byl telefon zničen. Následně dostal od obžalovaného taky obuškem asi 4 rány, šlo spíše o symbolické údery, nikoliv takové, jaké schytl P.. Měl po nich pouze modřiny. Poté obžalovaný s doprovodem odjeli pryč, svědku M. zanechali na místě. Svědek M. si své zbití vysvětluje právě tím, že nechtěl uposlechnout výzvy obžalovaného, aby vniknul do domu a otevřel. Řekl, že k cestě do Bělé u Jevíčka výslovně nebyl obžalovaným nucen, došlo k ní tak, jak popsal, na jeho návrh.

22. **Svědka M. P.** v hlavním líčení řekl, že inkriminovaného dne byl společně s mnoha jinými lidmi na návštěvě u D.M., který pořádal grilování. Zábava skončila kolem 23. hodiny, on zůstal po odchodu jiných hostů, byl opilý. Asi po půl hodině někdo zvonil, slyšel, že obžalovaný F. se na něj vyptává. Krátce nato přiběhl obžalovaný F. v doprovodu D.M. za ním do obývacího pokoje, byl s nimi i někdo další, toho však neviděl, pouze slyšel. Chvíli s obžalovaným mluvili o tom, kde je V.B.. Svědek P. to věděl, ale nechtěl obžalovanému říct. Nato dostal od obžalovaného do hlavy první ránu černým teleskopickým obuškem, poté si však nepamatuje přesný běh událostí. Nicméně ho obžalovaný bil i rukama, pěstmi a kopal do něj. Během bití na něj obžalovaný řval, ať mu řekne, kde je V.B., jinak to z něj vymlátí. Obžalovaný se dokonce vrátil po prvním odchodu a bil ho do zad, řval na něj, že mu zláme žebra. Myslel si, že od obžalovaného dostal kvůli žárlivosti. Ráno odjel k lékaři na pohotovost do Svitav k ošetření. Utrpěl zlomeninu malíčku, na levé ruce měl rozdrčen kloub, měl tržné rány na hlavě a ulomený zub. Později dostal zánět do nohy kvůli odštěpkům holenní kosti. Po dalších částech těla měl podlitiny. Obžalovaný mu při útoku roztrhl tričko a rozbil o zeď mobilní telefon. Po útoku obžalovaného a jeho odjezdu s ostatními pryč zůstal ležet na zemi v pokoji až do chvíle, kdy se do domu vrátil D.M. s V.B.. Svědek popřel, že by byl distributorem pervitinu, popřel, že by nějaký pervitin prodal obžalovanému.

23. O chování obžalovaného v Bělé u Jevíčka, poté, co dal na návrh D.M. a spolu s ním a dalšími odcestoval z domu D.M. ve Velkých Opatovicích, prakticky nejsou žádné pochybnosti. Sám **obžalovaný J.F.** se k této části skutku v hlavním líčení přiznal (v podrobnostech viz odstavec 20 odůvodnění). Usvědčují ho i svědci **D.M.** (viz odstavec 21 odůvodnění), **J.N.** (protokol o jeho výslechu coby svědka z přípravného řízení na listech č. 51-53 byl v hlavním líčení přečten) – z něj soud zjistil, že V.B. u něj několikrát „hledala úkryt“ před obžalovaným, který ji měl mlátit, ostatně, modřiny pod očima byly vidět. Inkriminovaného dne byl s V. zrovna na večeri, když mu telefonoval D.M. a vyzýval ho dosti nešťastným hlasem, aby vyšel ven. Svědek mu řekl, že není doma a ptal se, s kým před jeho domem je, načež slyšel hulákat obžalovaného, který do telefonu vulgárně křičel, ať jde ven. Jelikož svědek se v tu dobu staral o svou nemocnou babičku, o kterou měl strach, tak se rychle i s V. vrátil k sobě domů, mohli přijet asi do 5 minut od telefonátu, ale obžalovaný tam už nebyl. Při cestě potkal protijedoucí auto Citroën C2, věděl, že patří F.H., neviděl, kdo v autě cestoval, později se od F.B. dozvěděl, že s ním ve vozidle tehdy cestoval obžalovaný. V obci potkal i D.M., který mu popsal, co se toho dne událo. Poté odvezl D. M. domů, tam našli pobitého M.P. sedět na podlaze vedle gauče, byl celý od krve. Měl na několika místech rozbitou hlavu a polámaný prst. Jeho poranění svědek N. vyfotil na mobilní telefon. Na druhý den ráno volal na policii a oznámil jim, co se stalo, na pokyn policistů však nejdříve odvezl M.P. do nemocnice. Chtěl toto učinit už minulého dne, ale jak M. P., tak V.B. nechtěli, aby volal policii. **Svědka V.B.** přijela do domu D.M. společně s M. a J.N. po událostech v Bělé u Jevíčka. V domě našli M.P. v kaluži krve, vlasy

měl spleené krví, měl ulomený zub, stěžoval si na bolest malíku, od krve měl i tričko. M. P. jí zakázal volat zdravotníky, až na druhý den svolil.

24. **Svěděk F.H.** byl vyslechnut v přípravném řízení, soud v hlavním líčení se souhlasem stran přečetl protokol o jeho výslechu (listy č. 126-129). V inkriminovaný den vyhověl přání obžalovaného za příslib finanční odměny a odvezl ho do Velkých Opatovic. Obžalovaný mu cestou řekl, že hledá svou přítelkyni V.B. a že si myslí, že je právě ve Velkých Opatovicích. Přijeli k nějakému domu, svědek nevstoupil dovnitř, telefonoval své přítelkyni, během toho obžalovaný vešel do domu. Po nějaké době obžalovaný vyšel ven i s nějakým klukem, toho svědek neznal, ale ví, že nešlo o M.P.. Odjeli do Bělé u Jevíčka, jel s nimi i S.K., který s nimi přijel už do Velkých Opatovic. V Bělé u Jevíčka jim však nikdo neotevřel, po nějaké době odjeli s obžalovaným pryč, onen neznámý muž (šlo o D.M., pozn. soudu) v Bělé zůstal. Události v Bělé u Jevíčka přesně nezná, zdržoval se asi 50 m od domu, kde měla být V.B., slyšel ale, jak obžalovaný s oním klukem (D.M., pozn. soudu) po sobě řvali, obžalovaný křičel, že půjdou dovnitř do domu, M. tomu oponoval, že ani nevědí, zda v domě někdo je, nesvítilo se, bylo zhasnuto.

25. Soud pokládá za nepochybně prokázané, že obžalovaný napadl M.P. nejen rukama, kopy, pěstmi, což vlastně sám přiznává, ale také teleskopickým obuškem mimo jiné do hlavy. Z toho je usvědčován nejen samotným poškozeným M.P., ale i očitým svědkem D.M.. Ani obžalovaný nepopřel fakt, že u sebe teleskopický obušek černé barvy měl a k útoku na D.M. ho i použil. Vedle těchto usvědčujících očitých svědeckvů je z použití obušku usvědčován i znaleckým posouzením zranění a mechanismu jejich vzniku. Se souhlasem stran soud přečetl podle § 211 odst. 5 trestního řádu **znalecký posudek MUDr. Michala Zeleného, Ph.D.**, soudního lékaře (listy č. 186-203). Z něj soud zjistil v první řadě, jaká zranění M. P. útokem obžalovaného utrpěl (*tato zranění jsou popsána ve výroku rozsudku*). Za druhé soud zjistil, že znalec u některých zranění [popsaných jak ve zdravotnické dokumentaci, kterou měl k dispozici, tak i v **protokolu o prohlídce těla** (list č. 446) z 11. 7. 2021 a zachycených i na některých **fotografiích** (listy č. 454-456 a 460-461)] dospěl k závěru, že tržná rána ve vlasaté části hlavy odpovídá tupému násilí minimálně střední dopadové intenzity, kdy úder tupým předmětem typu teleskopického obušku vedený shora dolů je pro vznik tohoto typu poranění zcela typický, dále, že zlomenina malíku odpovídá lokálně působícímu přímému tupému násilí, kdy toto poranění mohlo vzniknout po úderu teleskopickým obuškem a lze je posuzovat jako známku obrany, kdy poškozený mohl útok pasivně vykrývat, poranění však mohlo vzniknout i jindy během útoku, např. údery či kopy. Ostatní poranění (četné krevní podlitiny a oděrky v oblasti hlavy, trupu i končetin, poranění chrupu) jsou projevem opakovaně lokálně působícího tupého násilí, které mohlo vzniknout aktivním násilím ze strany druhé osoby údery pěstí, kopy či úderů tupým předmětem typu teleskopického obušku. Za třetí z tohoto znaleckého posudku soud zjistil, jaká vážná poranění mohla M.P. být popsáným útokem obžalovaného způsobena. I tato hrozící poranění, která naštěstí nebyla způsobena, jsou uvedena přímo v popisu skutku ve výroku rozsudku.

26. Obžaloba se snažila zpochybnit použití teleskopického obušku vůči poškozenému M.P.. Poukazovala na to, že některá zranění byla (mohla být) způsobena úderem neznámého předmětu červené barvy, přičemž teleskopický obušek obžalovaného měl černou barvu. Údaje o „neznámém předmětu červené barvy“ jsou uvedeny i v citovaném znaleckém posudku. Jak správně upozornil státní zástupce, ve znaleckém posudku je převzata formulace z již zmíněného **protokolu o prohlídce těla** (list č. 446) z 11. 7. 2021, v němž stojí věty: „*Na horní části ramene se nachází tedy 4 místa, které nesou znaky po úderu neznámým předmětem červené barvy. Místa jsou zarudlá a oteklá.*“ Těžko soudit, co měl policista touto formulací na mysli, zvláště za

situace, kdy na fotografiích není takto popisované poranění patrné. Lze připustit, že ona zmíněná červená barva se vztahuje k zabarvení těchto čtyř míst, jak je v druhé větě ostatně uvedeno. Jistě jde o spekulaci, která není podložena. Soud však pokládá za zhora zbytečné snažit se tuto nejasnost objasnit například výslechem policisty, který sepsal onen úřední záznam, neboť těžkou po téměř dvou letech bude schopen si jednoznačně vybavit, co viděl a touto formulací popisoval. Mnohem důležitější je, že jsou dobře zachycena poranění hlavy M.P. na fotografiích pořízených svědkem J.N. (list č. 460-461), jak se o nich zmiňuje i znalec a učinil stran jejich vzniku výše popsany závěr (viz odstavec 23 odůvodnění).

27. Z dalšího **znaleckého posudku MUDr. Michala Zeleného, Ph.D.**, soudního lékaře (listy č. 212-269) soud zjistil, že znalec setrval na svých závěrech týkajících se možného mechanismu vzniku poranění M.P.. Poranění vznikla opakovaným aktivním násilím ze strany druhé osoby. Zdůraznil, že působení tupého předmětu typu teleskopického obušku odpovídá jednoznačně tržná rána ve vlasaté části hlavy M.P., přičemž úder byl veden s rozpráhem a předmět dopadl na temeno hlavy, tedy úder byl veden shora dolů, nikoliv z boku. Na hlavu poškozeného bylo vedeno nejméně 5 ran, minimálně jednou mohlo jít o úder teleskopickým obuškem, ostatní poranění mohla vzniknout aktivními údery pěstí či pasivním kontaktem hlavy s pevnou překážkou. Na trup poškozeného směřovaly nejméně 2 údery tupého násilí, např. kopnutí. Další 2 až 3 rány tyčovitým předmětem směřovaly na zadní plochu pravého ramena v oblasti lopatky, na levé paži se mohlo jednat o dva kontakty s tyčovitým předmětem. Z tohoto znaleckého posudku soud zjistil také poranění, která utrpěl D.M., tato jsou uvedena v popisu skutku ve výroku.

28. Z **lékařské zprávy** společnosti Nemocnice Pardubického kraje, a.s., pracoviště Svitavská nemocnice, soud zjistil, že M. P. byl na chirurgické ambulanci ošetřen 10. 7. 2021 ve 12.32 hodin. Zpráva pochopitelně obsahuje nález, soud však vycházel z laicky srozumitelného popisu podaného mimo jiné na základě této zprávy soudním znalcem, jak je uvedeno výše (viz odstavec 25 a 27 odůvodnění). Z **protokolu o ohledání místa činu** (listy č. 444-445) a z **fotografií** (listy č. 448-454) při něm pořízených se soud seznámil s poměry ve Velkých Opatovicích v domě na ulici Šraňky č. p. 706. Zjistil, že zde byly nalezeny tři stopy, a to dva rozbité mobilní telefony (Xiaomi Mi 10T majitele D.M. a Vodafone majitele M.P.) a potrhané tričko Tommy Hilfiger M.P. znečištěné pravděpodobně krví. Z **odborného vyjádření kriminalistického** z odvětví biologie a genetiky (listy č. 465-466) soud zjistil, že na uvedeném tričku byly nalezeny stopy lidské krve, a to dvou osob, jednak poškozeného M.P., jednak obžalovaného J.F.. Hodnotu zničených věcí zjistil soud na základě **odborného vyjádření** (listy č. 276-281) – mobil Xiaomi Mi 10T 9 380 Kč, mobil Vodafone Smart Turbo 7 VFD-500 350 Kč, tričko Tommy Hilfiger 1 200 Kč.

29. Skutek popsany ve výroku v části II soud hodnotí jako pokus zvláště závažného zločinu vydírání podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný nutil jiného (M.P.), aby mu sdělil, kde se nachází V.B., která v tu dobu od obžalovaného odešla coby jeho družka. Právě tento motiv jeho jednání je svědecky podložen, hovořili o něm D.M., M. P., F.H. i J.N.. Cílem „návštěvy“ u M.P. nebylo jeho potrestání za dodávku nekvalitního pervitinu, ale zjištění, kam se před obžalovaným uchýlila V.B.. Obžalovaný přitom použil vůči M.P. i obušek, tedy zbraň (podle § 118 se zbraní rozumí cokoli, čím je možno učinit útok vůči tělu důraznějším), čin tedy byl spáchán se zbraní, neboť obušku použil obžalovaný k bití M.P.. Tato skutečnost odůvodňuje kvalifikaci skutku také podle druhého odstavce písmena c) § 175 trestního zákoníku. Hodnocení skutku také podle třetího odstavce § 175 trestního zákoníku je dáno proto, že útokem obuškem na hlavu poškozeného mu obžalovaný mohl způsobit těžkou újmu na zdraví, a to v podobě uvedené v popisu skutku ve výroku rozsudku – tedy vážné poranění životně důležitého orgánu (mozku), a to vpáčené zlomeniny či zlomeniny kostí klénby lební, Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

nitrolební krvácení, zhmoždění mozku a otok mozku, která mohla ohrozit život poškozeného, rovněž mohlo dojít u poškozeného ke vzniku středně těžkých poranění v podobě zlomenin obličejových kostí, poranění oka, ke zlomeninám žeber či poranění nitrohručních orgánů, zejména plic a dále ke zlomeninám kostí v oblasti paží i nohou, například kostí předloktí. Mohl tedy dokonce ohrozit život poškozeného, pokud by došlo k poranění mozku. Jelikož tento účinek nenastal, je skutek hodnocen jako pokus uvedeného trestného činu.

30. Obžalovaný se dopustil pokusu trestného činu v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Chtěl docílit zjištění, kde se V.B. nachází, a to i za cenu těžkého poranění poškozeného P., na kterého surově a bezohledně zaútočil i za použití kovového teleskopického obušku. Ohrozil tak společenský zájem na ochraně lidského zdraví, který je chráněn také prostředky trestního práva České republiky.

31. Obžalovanému hrozil za uvedený pokus trestného činu trest odnětí svobody od 5 roků do 12 roků. S ohledem na fakt, že tento skutek se stal od 9. 7. 2021 do 10. 7. 2021, tedy dříve, než byl J.F. odsouzen dne 21. 3. 2022 rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 40/2022-88, který téhož dne nabyl právní moci, za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, uložil mu soud tzv. souhrnný trest podle zásad obsažených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Souhrnný trest se ukládá za všechny souběžné trestné činy, tedy ty, které byly spáchány v mezidobí od vyhlášení dřívějšího rozsudku do vyhlášení rozsudku dalšího (v posuzovaném případě se jedná o dva trestné činy, přesněji řečeno jeden trestný čin dokonaný a jeden pokus trestného činu), ukládá se podle toho ustanovení trestního zákoníku, které se vztahuje na nejpřísněji trestný čin z těchto souběžných trestných činů a souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený původním rozsudkem. Jak soud zjistil přímo z **trestního spisu Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 1 T 40/2022**, obžalovaný byl za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Nejen z tohoto důvodu tak souhrnný trest musí být nepodmíněným trestem odnětí svobody, také proto, že zákon umožňuje podmíněně odložit na zkušební dobu výkon nejvýše tříletého trestu odnětí svobody, přičemž spodní hranice trestu za nyní posuzovaný trestný čin je 5 roků. Stejně jako v odstavci 16 odůvodnění soud při stanovení trestu přihlédl ve smyslu § 39 trestního zákoníku v první řadě k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Primárním účelem trestu je jeho přiměřenost tomu trestnému činu, který pachatel spáchal. Trest je ukládán za trestný čin zařazený do Hlavy II zvláštní části trestního zákoníku, tedy za trestný čin spadající do druhé nejvýznamnější kategorie chráněných hodnot, je ukládán také za souběžný majetkový trestný čin, a v neposlední řadě nelze přihlídnout k tomu, že poškozený M. P. byl poraněn, byla mu způsobena újma na těle, a to především zlomenina baze prvního článku malíku levé ruky. Ze znaleckého posudku soudně-lékařského soud zjistil, že zlomenina malíku levé ruky se hojí obvykle po dobu 3 až 4 týdnů. Jde tedy u ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku, neboť poškozený musel nosit sádrovou fixaci a byla tak omezena schopnost vykonávat různé činnosti také za pomoci levé ruky, přičemž toto omezení přesáhlo dobu jednoho týdne. Obžalovanému přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů a přitěžuje mu jeho trestní minulost tak, jak bylo již dříve popsáno. V tomto případě je však nutno obžalovanému k tíži přičíst i stále pravomocné odsouzení ve věci Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 1T 29/2021 – v podrobnostech viz odstavce 15 odůvodnění. Obžalovanému v tomto případě polehčuje alespoň částečné doznání, lítost nad skutkem a před soudem pronesená omluva M.P.. Také při vědomí, že těžká újma na zdraví poškozenému způsobena nebyla uložil soud za tuto část trestné činnosti obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 roků, tedy pouze o 1 rok nad spodní hranicí zákonné trestní sazby.

32. Protože u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, byl pro výkon společného trestu zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

33. Soud rozhodl také o náhradě škody. V tomto trestním řízení ji vůči obžalovanému uplatnili M. P., D.M. a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky. M. P. požadoval náhradu škody 1 550 Kč, což odpovídá součtu na základě odborného vyjádření (listy č. 276-281) zjištěných hodnot zničeného mobilního telefonu Vodafone Smart Turbo 7 VFD-500 (350 Kč) a zničeného trička Tommy Hilfiger (1 200 Kč). D.M. požadoval náhradu škody 9 380 Kč za zničený mobilní telefon Xiaomi Mi 10T, což je také v souladu se zjištěním hodnoty tohoto mobilního telefonu na základě citovaného odborného vyjádření. Obžalovaný je povinen ve smyslu § 2894 odst. 1 občanského zákoníku nahradit škodu (újmu na jmění). Podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Ve smyslu § 2900 občanského zákoníku, který zakotvuje princip prevence, platí, že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Uplatněné nároky poškozených jsou důvodné, škoda byla prokázána, proto jim soud vůči obžalovanému přiznal požadovanou náhradu škody v plném rozsahu.

34. Zdravotní pojišťovna má podle § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, vůči třetí osobě nárok na náhradu nákladů léčebné péče, kterou poskytla svému pojištěnci, a které vznikly zaviněným jednáním třetí osoby proti jejímu pojištěnci. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky svůj nárok také řádně prokázala a uplatnila (viz listy č. 432-436), proto jí soud požadovanou náhradu 2 497 Kč vůči obžalovanému přiznal.

Výrok III

35. **Obžalovaný J.F.** ke skutku v bodu III výroku rozsudku řekl, že jejich soužití s V.B. nebylo dobré, neměli se nikdy potkat, ale oba se chovali k tomu druhému stejně škaredě. Odmítl, že by ji týral. Jejich vztah byl hezký pouze na začátku. Oba jsou výbušné povahy. V. na něj hodně žárlila, dost spolu popíjeli alkohol, což všechny hádky zhoršovalo, občas na něj vytáhla nůž, občas ho udeřila dlaní. On se jejím atakům bránil nohou, tou ji držel od sebe, začala po něm házet talíře, pánve, on ji taky začal bít, také ji fackoval. Jako první V. fyzicky napadla jeho. Dala mu facku, a i s její matkou ho napadly. To byl spouštěcí okamžik násilí ze strany V.. Dělo se tak ale jenom tehdy, když byli oba opilí. Za střízliva jim bylo spolu dobře. Obžalovaný přiznal, že po V. také házel věci, kusy nábytku (ratanové židle), jednou jí dal ránu pěstí. Viděl, že fyzickými útoky jí mnohdy ublížil – všiml si zarudnutí kůže, monoklů, modřin na rukách, nohách. Popřel, že by jí spálil trička v kamnech. Přiznal, že při jednom konfliktu v Hroznové Lhotě jí odstříhl pramen vlasů, které měla sepnuty do culíku. Neví, proč toto udělal, bylo to během scény ze žárlivosti, kterou vyvolala V.. Také on býval poraněn v důsledku ran, které mu V. zasadila. Míval opuchlý obličej, po těle kousance, škrábance, byl bodnutý, pořezaný. Po hádkách se obvykle usmířili pohlavním stykem. Popřel, že by ji kdy škrtil elektrickým kabelem, ani jí nevyhrožoval zabitím.

36. **Svědčyně V.B.** popsala, že zpočátku byl jejich vztah s obžalovaným dobrý, byla do něj zamilovaná, to trvalo asi 2 měsíce, ale postupem času na ni začal chorobně žárlit, zakazovat jí kontakt s kamarády a bít ji, začali se hádat. Nicméně připustila, že podezření z nevěry bylo oboustranné, vyčítali si to navzájem. Také hádky začínali oba, střídalo se to. Taktéž fyzické napadání bylo vzájemné, i ona někdy fyzicky napadla obžalovaného jako první, a to fackou, v roli provokatéra hádek i fyzických konfliktů se střídali po celou dobu jejich soužití.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

Obžalovaný ji bil pěstmi, ona se pokoušela mu oplatit stejným způsobem, ale její rány pro něj „nebyly nic“. Také ji škrtil, což doprovázel slovy „neboj se, jenom usneš“, v těch chvílích se obžalovaného hodně bála. Ke škrcení docházelo občas, když už se konflikt velmi vyhrotil. Vlasy jí uřezal nožem ve Tvarožné Lhotě, ona byla hysterická, dozvěděla se o J. nevěře, plakala, prosila ho, aby ji neopouštěl, hádali se a on ji najednou chytil za vlasy v culíku a uřízl jí je. Během jejich vztahu ho prý jednou opustila, ale po slibech a prosbách se vrátila zpět. Jejich soužití ukončil až nástup obžalovaného do věznice k výkonu trestu odnětí svobody. Chování obžalovaného vůči ní oznámila úřadům až po dvou měsících od uvěznění obžalovaného, nikdy nevyhledala s nějakým zraněním, které jí způsobil, lékařskou pomoc. O problémech v soužití s obžalovaným se svěřila M.P., D.M., své matce. Připustila, že s obžalovaným hodně pili alkohol a ona užívala také marihuanu. Obžalovaný jí také spálil dvě trička a zničil mobilní telefon. Zakazoval jí, aby chodila pracovat jako obsluha v baru.

37. Z popsáných výpovědí obžalovaného a poškozené vyplývá shoda v tom, že negativní projevy v jejich soužití, jako hádky a fyzické potyčky, vznikaly od nich obou, sama poškozená nepopírá, že nikoliv jenom obžalovaným byl tím, kdo začínal hádky či fyzické útoky. Soud se souhlasem stran přečetl v hlavním líčení protokoly o výsleších svědků, kteří se k soužití obžalovaného a V.B. vyjadřovali. **Svědék O.M.** (listy č. 94-96) řekl, že obžalovaný a V.B. byli jeho podnájemníky v bytě v Letovicích v Nádražní ulici 2. Od počátku měli problémy splacením nájemného, v opilosti obžalovaný vykopkl dveře do bytu, protože ztratil klíče. Umožnil jim i bydlení ve Tvarožné Lhotě, kde měl ve správě penzion. Viděl V. s uříznutými vlasy a modřinami v obličeji, také na nohou. Nikdy nebyl přítomen jejich fyzickému konfliktu, ovšem hádkám byl přítomen několikrát. Řekl, že oba byli bouřlivé povahy, značně pili alkohol. **Svědék F.H.** (listy č. 126-129) řekl, že obžalovaný se s V. často hádali, také se vzájemně napadali. Jednou byl svědkem toho, jak obžalovaný V. škrtil, to se odehrálo v Moravské Chrastové, tehdy mezi ně vstoupil, protože V. už upadala do bezvědomí. Viděl při jiné příležitosti modřiny ve tváři V., obžalovaný mu zase ukazoval otisk zubů na svých zádech, měla ho kousnout V.. Byl také přítomen incidentu na čerpačí stanici, kdy obžalovaný „dostal V.“ k zemi a jeho chtěl udeřit pěstí ze žárlivosti. **Svědčyně P.Š.** (listy č. 161-164), matka V.B., označila vztah své dcery s obžalovaným za „jeden velký úlet“. Dokud ještě ve Velkých Opatovicích bydlela v domě s nimi, byl jejich vztah celkem dobrý. Později, když se za dcerou zastavila, viděla porozbíjený nábytek, ve dveřích byly díry, dům byl plný jejich kamarádů, sousedi si na jejich chování stěžovali. Z doslechu ví, že obžalovaný měl V. bít. Viděla na ní monokl a drápance. Jednou byla přítomna tomu, když po sobě házeli židle, obžalovaný chytil V. pod krkem. V. od svých patnácti šestnácti let kouřila marihuanu, alkohol začala nadměrně pít až ve vztahu s obžalovaným. **Svědék J.B.** (listy č. 169-171) je kamarádem obžalovaného [pozn. soudu – byli jako spolupachatelé odsouzeni za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve věci Okresního soudu ve Svitavách č. j. 1 T 29/2021-197], k V. nemá vztah. Řekl o ní, že pořád chlastala, užívala pervitin a obžalovaného mlátila, což si on častokrát nechal líbit, ale také jí oplácel. V. obžalovaného napadala fackami a údery pěstí, on jí to občas vracel, toto se u nich dělo pořád. **Svědék F.K.** (listy č. 147-149) je kamarád obžalovaného už od základní školy. Byl přítomen pouze jejich hádkám, hádali se často, V. bývala hodně vulgární, obžalovaný se choval podobně. **Svědék R.I.** (listy č. 157-159) býval kamarádem obžalovaného, po určitém zklamání ho už za svého kamaráda nepovažuje. V.B. poznal, když chodila s obžalovaným. Jejich soužití označil jako „soužití dvou kohoutů na hnojišti“, chvíli byl mezi nimi klid, pak se handrkovali a hádali a fackovali, s takovým chováním začínali střídavě oba. Byl přítomen jejich konfliktu, kdy obžalovaný měl V. zlomit nos. To se stalo v Moravské Chrastové, kde u svědka oba bydleli. Ovšem i obžalovaný měl na těle stopy zranění, V. se rvala jako chlap, obžalovaný měl po těle i ve tváři od ní škrábance. **Svědék R.F.** (listy č. 133-134), otec obžalovaného, kritizoval V.. Řekl, že viděl svého syna od ní pobitého, měl rozseknuté čelo

nad okem, byl pobodán vidličkou, poškrábán v obličeji. V. měla občas na nohách modřiny. Hodně pila, obžalovaný s ní, což byl jeho konec. Nepracovala, pořád hodně kouřila. **Svědčyně D.F.** (listy č. 136-138), matka obžalovaného, vypovídala ve prospěch svého syna, řekla, že nikdy neviděla poranění na V., zato na svém synovi ano. Ví, že oba hodně pili alkohol. Neměli se nikdy potkat. **Svěděk M.K.** (listy č. 98-99) zná obžalovaného i V.B. z doby jejich pobytu v Letovicích. Ve stejném domě bydlel i on. Asi třikrát slyšel hádku, oba křičeli, házeli po sobě nádobím. Na V. viděl modřiny v obličeji, také uřezané vlasy. **Svědčyně V.H.** (listy č. 101-102) je bývalou družkou obžalovaného, je matkou jejich syna. Rozešli se v lednu 2020. Důvodem rozchodu byl fakt, že obžalovaný se nestaral o rodinu, nepracoval, chodil spíše za kamarády a začal více pít. Byl žárlivý, byl slovně agresivní, ale nikdy ji nebil. V. také zná, potkala se s ní u matky obžalovaného doma. V. ji obviňovala z nevěry s obžalovaným, telefonovala jí často, až si ji svědkyně zablokovala ve svém telefonu. **Svěděk O.T.** (listy č. 122-124) poznal obžalovaného v době, kdy se k nim s V.B., kterou zná od dětství, na 2-3 měsíce nastěhovali do domu v Šošůvce. Zažil jeden jejich konflikt, kdy V. po obžalovaném „vyskakovala“, on ji udeřil rukou do obličeje, z čehož měla kolem oka monokl. V. později obvinila jeho družku B.A., že má s obžalovaným milenecký poměr. **Svědčyně B.A.** (listy č. 84-86) řekla, že od základní školy zná V.B.. Ta ji poprosila, jestli by se k nim do domu v Šošůvce, kde svědkyně bydlela s dětmi a druhem, mohli s obžalovaným načas nastěhovat. Bydleli tam asi dva měsíce. Zažila jediný konflikt, tehdy všichni popíjeli, V. ji začala obviňovat, že má poměr s obžalovaným, chtěla ji dokonce dát facku, takže se trochu strkali. Obžalovaný pak V. od svědkyně odtáhnul, V. po něm začala křičet, začala ho fackovat, načež jí obžalovaný také udeřil, dal jí facku. Nato V. ve vzteku vzala nůž, ten jí však hned odebrali a obžalovaný jí dal několik facek. Obžalovaný a V. se velmi často za pobytu u nich hádali. **Svěděk S.K.** (listy č. 180-181) odmítl vypovídat s odkazem, že obžalovaného pokládá za osobu blízkou.

38. Ani z výše popsaných čtených svědeckých výpovědí nelze učinit jednoznačný závěr, že právě a jen obžalovaný byl agresorem, který začínal ať už hádky nebo dokonce i fyzické potyčky s V.B.. Svědci J.B., F.K., R.I., R.F., D.F., O.T. i B.A. mluví o tom, že mnoho konfliktů začala právě V.B.. Není důvodem svědkům nevěřit, ať už mají či nemají kladný vztah spíše k obžalovanému, neboť tento poznatek o přibližně stejné roli o provokování konfliktů mezi obžalovaným a V.B. učinil soud už na základě výpovědi samotné V.B..

39. **Svěděk M. P.** řekl v hlavním líčení, že vícekrát viděl na V.B. stopy po násilí (např. oteklý obličej), v nepřítomnosti obžalovaného se mu svěřila, že ji obžalovaný ztloukl. On sám nikdy očitým svědkem fyzického napadení mezi nimi nebyl, ale byl přítomen mnoha hádkám. Hádali se o hloupostech, šlo o hádky arogantní a vulgární, začínali je střídavě oba.

40. **Svěděk R.M.** pověděl v hlavním líčení, že pokládá obvinění obžalovaného z domácího násilí za nepravdivé. Svědek nim chodíval na návštěvy ve Velkých Opatovicích několikrát týdně, zaznamenal stupňující se hádky a potyčky. Dělo se tak zejména po konzumaci alkoholu a za původkyni označil většinou V.B.. Hádky byly oboustranně vulgární. Násilné ataky pocházely vždy od V.. Obžalovaného kousala, škrábala, fackovala. Jednou na ně na oba V. vzala dokonce nůžky, svědek ji chytil za ruku a ona nůžky upustila.

41. Tedy i z výsledku těchto svědků plyne, že hádky i fyzické útoky začínala i V.B..

42. Se souhlasem stran soud přečetl podle § 211 odst. 5 trestního řádu společný **znalecký posudek** zdravotnický z odvětví psychiatrie a psychologie, který vypracovali soudní znalci prim. MUDr. Petr Nedoma, psychiatr, a Mgr. Michal Pernička, Ph.D., klinický psycholog, kteří se zabývali osobností obžalovaného J.F. (listy č. 289-390). Z psychiatrické části posudku soud zjistil, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy impulzivními a disociálními, která se projevuje tendencí jednat Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

neočekávaně, bez domýšlení důsledků, je u něj zřetelná tendence k nesnášenlivému chování, ke konfliktům, se sklony k výbuchům hněvu, s neschopností dostatečně kontrolovat své explozivní chování, s nestálou náladou, s nezájmem o city druhých, nezodpovědným postojem ke společenským normám a pravidlům, projevuje se neschopností udržet stálější vztahy, nízkou tolerancí k frustraci a s nízkým prahem pro uvolnění agrese, s neschopností zakoušet pocitu viny a poučit se z trestu, s tendencí svádět vinu na druhé. Tato duševní porucha je terapeuticky neovlivnitelná. Dále u něj je diagnostikován syndrom závislosti na alkoholu, který se projevuje bažením, obtížemi v kontrole při užívání látky, užíváním i přes negativní konsekvence, dáváním přednosti před jinými aktivitami a povinnostmi. Tato duševní porucha je při odpovídající spolupráci terapeuticky ovlivnitelná. Syndrom závislosti na alkoholu sám o sobě neovlivňuje rozpoznávací schopnosti (*schopnosti poznat protiprávnost činu*) a schopnosti ovládací (*ovládnout své jednání*), tyto schopnosti však mohou být ovlivněny v důsledku požitého alkoholu, v případě mírné až středně těžké opilosti může v obecné rovině dojít až k podstatnému snížení ovládacích schopností při zachovalých schopnostech rozpoznávacích. Nebylo shledáno, že by se u obžalovaného vyskytovala opilost patická, obžalovaný je schopen odolat prvnímu požití, další konzumaci však již není schopen efektivně regulovat. Negativního vlivu alkoholu na svou psychiku si obžalovaný mohl být na základě zkušeností vědom. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, nevyžaduje uložení ochranného léčení. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení. Z psychologické části posudku nadto soud zjistil, že prožívání obžalovaného je sebestředné s tendencí okamžitě naplňovat vlastní potřeby, s malým ohledem na okolí. Jeho intelektová úroveň odpovídá pásmu průměru populace, jeho rozumové funkce nevykazují žádné známky závažných narušení. Na vyšetřované události má obžalovaný zachované vzpomínky. Pokud by obžalovanému byla prokázána trestná činnost, pak by motivace k takovému jednání měla oporu ve zjištěných osobnostních rysech obžalovaného, zejména v jeho sklonech k impulzivnímu a agresivnímu jednání, v jeho sebestřednosti a nezájmu o city druhých i v jeho nerespektování sociálních norem. Tyto vlastnosti mohou být umocňovány požitím alkoholu. Obžalovaný je teoreticky schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, avšak k jeho osobnostní struktuře u něj lze očekávat podstatné zvýrazněné sklony ke zkreslování informací směrem k vlastnímu prospěchu a vyhýbání se odpovědnosti za vlastní jednání. Jeho osobnost je již fixovaná a neočekává se její další podstatný vývoj. Obžalovaný si sám uvědomuje, že při návratu do původního prostředí by se jeho patologické chování mohlo opakovat. Dosavadní tresty neměly podstatný efekt na jeho jednání. Pro resocializaci je zapotřebí soustředit se na stabilizaci životních podmínek (zaměstnání, bydlení, kontakt se synem, řešení exekucí, vyhýbání se rizikovému prostředí) a abstinenci od alkoholu. Touto stabilizací by mohlo dojít k omezení impulzivních projevů osobnosti obžalovaného a k jeho resocializaci.

43. Státní zástupce v tomto skutku spatřuje přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou žijící s ním ve společném obydlí. Je třeba připustit, že v popisu skutku uvedená jednání obžalovaného vůči poškozené jsou s vysokou mírou pravděpodobnosti pravděpodobná, že k nim došlo. Touto skutkovou podstatou trestného činu zákonodárce reagoval na fenomén tzv. domácího násilí. Za jeho znaky jsou pokládány *opakování a dlouhodobost, eskalace (stupňují se útoky od útoků proti lidské důstojnosti k fyzickým útokům až k možným závažným útokům ohrožujícím zdraví a život oběti), neveřejnost (probíhá skryto zrakům veřejnosti, v domácnosti) a jasné a nezpochybnitelné rozdělení rolí mezi osobou ohroženou a osobu násilnou (za domácí násilí nejsou pokládány vzájemná napadání, hádky, rvačky, spory, v nichž se role stran incidentu střídají nebo zůstávají rovné*. Právě tento posledně jmenovaný znak domácího násilí však v tomto případě není spolehlivě prokázán, mimo jakoukoliv pochybnost. Jak je uvedeno výše, především sama poškozená přiznala, že sama mnohdy začala hádky či bitku. Z tohoto důvodu soud zprostil obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, protože skutek není trestným činem, a to ani žalovaným, ani není možno při zachování zásady totožnosti skutku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

učinít závěr o tom, že by jednání či jeho část mohla naplnit znaky jiné skutkové podstaty trestného činu. S ohledem na to, že sama poškozená nevyhledala lékařského ošetření, nelze nyní spolehlivě dospět k závěru, že by skutek mohl být některým z trestných činů proti lidskému zdraví nebo jeho pokusem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Odvoláním může napadnout rozsudek státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Právo podat odvolání nepřísluší těm, kdož se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdali.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Brno 6. června 2023

Mgr. Dušan Beránek v. r.
předseda senátu